

FOTO: IDA STROM

Peder Anker (56), er professor i historie ved New York University. Aktuell med boka «Livet er best ute», utgitt på Kagge forlag i oktober 2022.

REISETIPSET

Hold Kjeft Stedet

Jeg vet om et sted som er så vakkert at jeg går i knestående. Det ligger i en glemte fjordarm på Vestlandet, og det har alt det øyet, sinn og kropp kan be om av utsikt, fossefall, dyreliv, vegetasjon, og fysisk utfordring. Den lille stien som går opp dalen vitner om at andre enn meg også har gått der, men det kan ikke være mange. Og så tenker jeg at vi som har brukt stien utgjør et lite friluftslivslaug som har fått oppleve verdens vakreste og mest uberørte natur. Jeg kaller det Hold Kjeft Stedet.

KREVER STILLHET. Alle dere som måtte lese dette lurer selvfølgelig på hvor denne praktfulle dalen er og hva den heter, for dere kan ha lyst til å gå der selv. Og det forstår jeg godt, og det unner jeg dere alle. Likevel, dalen krever at jeg holder kjeft om den. Den krever stilhet, og da tenker jeg ikke på den lette plapringen som kommer fra min turkamerat. Litt sludring langs stien går fint. Dalen krever en annen form from stilhet, og det er fra de velmenende tilretteleggeres bråk. For den tåler ikke flere biler, busser, båter overnattingsplasser og serveringstilbud. For dalen har ikke noe av dette.

SKJØR NATUR. Om stedet blir

kjent frykter jeg at tilretteleggerne vil komme løpende med parkeringsplasser, kaier, kiosker, restauranter, hospitser og hoteller. Dalen vil ikke tåle lyden av næringslivets jubel og ordførernes kvalmende tale om fremskritt og utvikling. Derfor holder jeg kjeft. Reisebeskrivelsene er første steg på veien mot kommersialiseringen av naturen i form av taubaner, heiser, veier, villa-hytter, restauranter, spektakulære glassbroer, og via ferata. Derfor må naturens sanne forsvarere nå være stille om vakre ruter, uberørte steder, og hemmelige hytter, for med det å beskytte den siste rest av uberørt natur fra folkemassens krav om tilrettelegging. Vi trenger en ny form for reisebeskrivelser som ikke fokuserer på sted, men på naturopplevelse.

EN HEMMELIG KLUBB. Vi som holder kjeft om vakker uberørt natur har en egen forening kalt Hold Kjeft Klubben. Det var friluftsmannen, forfatteren og fjellklatreren Peter Wessel Zapffe som startet den på 1930-tallet. Klubben har siden det fungert som naturvernernes hemmelige laug, så hemmelig at selv ikke medlemmene vet om hverandre. Og noen ledelse finnes ikke, etter det jeg vet. Likevel er den

«Dalen krever en annen form for stilhet, og det er fra de velmenende tilretteleggeres bråk»

kanskje Norges mektigste naturverngruppe.

«Å tie er gull» heter det, og derfor forsøker jeg etter beste evne å ghoste alle de talføre som legger ut selfies, kart, og bilder av vakker uberørt natur på sosiale media. Når

noen spør meg om turforslag, så anbefaler jeg alltid Prekestolen eller Besseggen. Fotturister er også en påkjenning for uberørt natur, så det gjelder å samle folkemassene på noen få steder, tenker jeg. Men i valget mellom min rungende taushet og den daglige strømmen av deilige Instagram-bilder postet under #liveterbetute, så vinner selvfølgelig naturens influensere. For også jeg gleder meg over reisebeskrivelser. Derfor minner jeg om at ikke alle steder tåler å bli promotert for et aktivt friluftsliv. Det gjelder å verne om Hold Kjeft-stedene. ■

FOTO: TORILD MOLAND

DESTINASJON UKJENT: Forfatter og professor Peder Anker blir målløs av Vestlandets skjønnhet, og vil helst verne om sine hemmelige favoritter.